

5-9.05.2015

Uroki Bieszczad Akt dziękczynienia

Dziękuję Wam Bieszczady, że zwiedzać Was mamy zgodę
I że jesteście polskie – na deszcz i na pogodę.
I za schronisko w Lesku, co nawet fajne było,
Dało się przespać w nocy i nieźle nas karmiło.
Łemkom i Bojkom dziękuję, że kiedyś o to zadbali,
Abyśmy ich kulturę do dzisiaj podziwiali.
Za wszystkie piękne cerkiewki, co stoją na każdym kroku,
A także za wioski zadbane, co dają Bieszczadom uroku.
Dziękuję też Zakapiorom, bo bez nich smutno by było
I za bieszczadzkie anioły, bo o nich się sporo mówiło.
Za pętlę dużą i małą, Polańczyk, Komańczę i lasy,
Gdzie ciszy na licznych szlakach nie zakłócają hałasy.
Dziękuję za piękne kaczęńce, co drogę nam upiększały,
Za Połoninę Caryńską i jakże pejzaż wspaniały.
Za rejs po Jeziorze Solińskim i wzgórza podziwiane
Zielone nad Soliną, w piosenkach wychwalane.
Za San, co w Bieszczadach się wiję i zmienia się w strumyk miejscami.
Za Centrum Ekumeniczne z kościołów miniaturami.
Za Ogród Biblijny w Myczkowcach i że na własne oczy
Zobaczyć mogłam dzieło i pięknie się zauroczyć.
Za trasę do bacówki, gdzie oczy same się śmiały,
Bo widok na Was Bieszczady – to czar dla duszy wspaniały!
Przepięknie dziękuję słońcu, co cudnie dla nas świeciło.
Deszczowi, co chwilę pokropił – tu o roślinność chodziło.
Za te wszystkie cenne informacje, co przewodniczka Basia przekazała,
Oby jakaś mała cząsteczka w naszych głowach na długo została.
Za moją piękną Polskę, co swoją urodą czaruje
I gdy na nią dumnie spoglądam, jeszcze większą patriotką się czuję.
Dziękuję organizatorom, że nas w Bieszczady zabrali
I byśmy na inny wyjazd za długo nie czekali.
Za pięknie zadbane ogródki, co oczy cieszyły na trasie

I za żółciutkie mleczko, co pięknie zakwitły w tym czasie.
Za precudny bieszczadzki krajobraz, co duszę radością napawa.
Za czystość wsi i miasteczek należą się duże brawa.
Dziękuję za rozwój regionu, co wciąż na lepsze się zmienia
I za trudną bieszczadzką historię, co chroni się od zapomnienia.
Dziękuję za wieczór z tańcami w Lesku, gdzie kalorie stracić się dało,
Po wuzetkach i innym jadle śladu nie pozostało.
Za te wszystkie posiaduchy w knajpkach, gdzie zmęczone nogi
odpoczęły
I aż żal, że pięć dni wycieczki tak bardzo szybko minęły.
Za malarstwo mistrza Beksińskiego, że pozwolił nacieszyć oczy
I za wyobraźnię artysty, co po prostu może zaskoczyć.
Za te wszystkie kościoły i cerkwie, co stanęły na naszej trasie,
Za klasztory, ruiny i rzeźby, co stoją zaklęte w czasie.
Za karczmę Siekierzadę, gdzie diabły codziennie grasują,
Widać, że z żonkilankami naprawdę wspaniale się czują!
Dziękuję arystokracji, że zamek w Łańcucie nam dała,
Lubomirskim, Czartoryskim, Potockim na wieki zostanie chwała.
Za wspaniałe dobra kultury, które nam zostawili,
Za ich bezcenne skarby, któreśmy odziedziczyli.
Wreszcie za pięć dni ciszy wyborczej i kampanijnej męki,
Za brak telewizora niech będą największe dzięki.
Prezydenta wybierzemy jutro i sorry, gdy tę ciszę zaburzę,
Ale życzę z całego serca, by zwyciężył już w pierwszej turze!!!
Dziękuję za to, że nikt nie marudził i można na Was liczyć,
Żonkilanki po wielu wyjazdach dyscyplinę zdołały przećwiczyć.
Leszkowi najpiękniejsze dzięki – za opiekę i miłe słowa,
Żonkilanki są bardzo szczęśliwe, żeś wycieczkę nam wyczarował.
Zatem do następnej wycieczki, na którą wszystkie liczymy
I mamy cichą nadzieję, że w Twoje ręce trafimy.
Ja na następny wyjazd pojedę bez wahania,
A dziś już wszystkich żegnam – kronikareczka Hania.

Hanna Litwińska